

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1030 05 tháng 4 năm 2015

Liên Hệ

*Liên hệ tâm tu tâm trí tiến
Rõ đời hiểu đạo tự tâm hiển
Quý thương đời đạo chung hành hiểu
Về không thanh nhẹ tự ước mong*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 13/7/2005 đến 19/07/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tâm linh ở chỗ nào?
- 2) Tình thương Trời Phật đã sắp đặt rất cao siêu là sao?
- 3) Tình trạng nào phải lo?
- 4) Nguy ngập là cái gì ?
- 5) Chơn tâm khó xử tại sao?
- 6) Người đời gặp gì tin nấy tại sao?
- 7) Lập trường không vững là sao?

<p>1) San Diego, ngày 13-07-2005 <i>Hỏi: Tâm linh ở chỗ nào?</i></p> <p>Đáp Thưa tâm linh ở ngay trung tâm bộ đầu</p> <p>Kệ: <i>Hành thông tự giác thanh giải trực Qui không vui tiến cảm thanh hiền Vui trong thanh tịnh cảm an yên Uyển chuyển vô cùng tự giác minh.</i></p>	<p>2) 14-07-2005 1: 05AM <i>Hỏi : Tình thương Trời Phật đã sắp đặt rất cao siêu là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa tình thương Trời Phật sắp đặt rất có trật tự</p> <p>Kệ: <i>Quý thương vô cùng chỉ Bề Trên Uyển chuyển thâm sâu rất nhiệm mầu Trời độ không ngừng xây dựng tiến Pháp ân rõ rệt tự giải phiền</i></p>
<p>3) San Diego, 15-07-2005 4: 30 AM <i>Hỏi: Tình trạng nào phải lo?</i></p> <p>Đáp: Thưa tình trạng nguy ngập thì phải lo</p> <p>Kệ: <i>Nguy ngập do ai phải cực mình Thiếu thốn quanh năm phải khổ hình Lo lắng trăm chiều duyên gánh chịu Hành thông chơn giác triển trăm chiều</i></p>	<p>4) San Diego, 16-07-2005 9: 51 AM <i>Hỏi: Nguy ngập là cái gì ?</i></p> <p>Đáp: Thưa nguy ngập là rất khó chống trả</p> <p>Kệ: <i>Loạn động lời thôi gây nguy ngập Thiếu trí không thành trong mọi việc Khó thành khó tiến khó hành thông Mưu lợi bất thành khó đợi trông</i></p>
<p>5) San Diego, 17-07-2005 10:02 AM <i>Hỏi: Chơn tâm khó xử tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa chơn tâm khó không đúng hẹn</p> <p>Kệ: <i>Chơn tâm động loạn khó thanh hòa Hỗn loạn vô cùng trí bất minh Nguy ngập chơn tình tăng rắc rối Thành tâm tu luyện tiến từ hồi</i></p>	<p>6) San Diego, 18-07-2005 10: 15AM <i>Hỏi: Người đời gặp gì tin nấy tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa người đời gặp gì tin nấy vì lập trường không vững</p> <p>Kệ: <i>Dễ xiêu dễ động không lập trường Phản trắc không thành gây động loạn Khó tiến khó tu trở nên mù Tâm thần bất ổn gây hoang mang</i></p>
<p>7) San Diego, 19-07-2005 2: 10 aM <i>Hỏi: Lập trường không vững là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa lập trường không vững là tâm chưa dứt khoát</p> <p>Kệ: <i>Nếu thiếu dứt khoát tâm khó định Tâm không định đạo khó thành hình Hành trình lộn xộn khó minh tâm Chuyển hoá thâm sâu đời dứt khoát</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Nhịn Nhục

*Thân già lê lét khắp năm châu
Nhịn nhục thương yêu độ giải sầu
An lạc người người chung học đạo
Giải mê phá chấp giữ gìn lâu.*

*Gìn lâu thế đạo cao sâu
Sửa mình, hiểu họ, rõ mâu-nhiệm tâm
Bước qua điển giới tự tâm
Lâm than cũng bởi do tâm người đời
Tham sân chẳng chịu xa rời
Tạo tâm động loạn mở lời khinh khi.
Học rồi phải học phải thi
Chưa minh điển giới tâm thì bất an.
Tâm linh cho đến Thiên Đàng
Ta bà các nẻo chẳng ban được gì
Trên đường học hỏi dự thi
Bị nhồi bị kích mới thì chịu tu.
Tu rồi lại kể như mù
Bao nhiêu tầng lớp phải tu phải hòa
Học bài nhịn nhục phân qua
Trong đời có đạo, chan hòa tình thương.
Một lòng nguyện niệm gieo gương
Từ bi hỷ xả, tâm nương ý Trời
Thực hành tiến hóa hợp thời
Thương yêu tha thứ mở lời nhủ khuyên.
Khuyên đời thức đạo giải phiền
Vượt xuyên tự ái giao liên thành thoi
Đến đây mới rõ ý Trời
Ban cho các giới hưởng lời thực chơn.
Tiến lên giải tỏa giận hờn*

*Bền tâm vững chí biết ơn Cha Trời,
Quy y nhận thức thanh lời
Giúp tâm khai mở, giúp đời an khương.
Tranh đua, hậu quả khó lường.
Một lòng nhịn nhục mới tường giả chơn,
Lòng thành thực hiện keo sơn,
Gắn liền Trời Phật không sờn không mê.
Tâm thành tự nguyện trở về
Quy không đạt pháp bởi bề chẳng còn
Tu thời chẳng có cú lòn
Tự mình tháo gỡ lòng son thực hành.
Điển thời thanh nhẹ đạt thanh,
Pháp thời tạm mượn giải rành loạn dâm.
Trở về thanh cảnh tự tâm
Con đường chánh giác trong tâm người hiền.
Chẳng còn cảm nhận não phiền
Tinh thần bất động hợp duyên muôn loài
Bên trong sẵn có thanh đài
Tâm tâm tương ứng sửa hoài không ngưng.
Biết mình tiến hóa chẳng ngừng
Nhịp tim đang đập khai từng cảm giao
Hòa cùng muôn sắc muôn màu
Chẳng còn sanh khắc trước sau chung nhà.
Bình tâm nhịn nhục chan hòa
Tình thương quy hội nhà nhà yên vui.*

Lương Sĩ Hằng.
Thiền viện Vĩ Kiên, 14-05-1986

CHÂN KINH 28

*Tâm linh chuyển tiến hành trình rõ
Cảm thức trần gian vẫn khó lo
Đời tạm không hành sao được tiến
Thực hành chánh pháp chẳng còn lo*

"Tâm linh chuyển tiến hành trình rõ":

Tâm linh chuyển tiến hành trình thì rõ rệt.

"Cảm thức trần gian vẫn khó lo":

Thế gian bốn ba làm những điều không cần thiết khó lo, lo không nổi. Cho nên trai lớn lên lấy vợ, gái lớn lấy chồng rồi lo không xuể rồi cũng sanh chuyện, rồi cũng đi tới chỗ ly tán.

"Đời tạm không hành sao được tiến":

Đời thế gian là tạm mà chúng ta không hướng về tâm linh mà hành sự thì làm sao tiến được?

"Thực hành chánh pháp chẳng còn lo":

Cái pháp nào mà khứ trước lưu thanh, giải được nghiệp tâm của chính mình thì không còn lo âu nữa.

Vui trong sự tu học sẵn có. Thanh tịnh thì không sợ sự đụng chạm. Thanh tịnh thì không sợ sự kích động của ngoại cảnh. Bản thân của chúng ta cũng nằm trong kích động và phản động. Xã hội cũng đang nằm trong kích động và phản động. Nếu chúng ta hướng chiều hướng về tâm linh thì chúng ta không còn lo âu sự kích động và phản động, thị phi của người đời.

Tâm tu phát triển là mình lo tu thôi. Mỗi một đơn vị lo tu là ảnh hưởng được người kế tiếp. Chớ không phải tôi tu cho đủ hết, tôi học đủ sách vở, ra làm sự phụ người ta. Không được! Phải tu nhiều, khai triển tâm thức trong tự nhiên và hồn nhiên, lúc đó cái âm thanh của chúng ta độ được người tu. Không dám nhận lãnh chức sự phụ, thức hòa đồng mở là chỉ có tâm phục vụ mà thôi. Ôm lấy chức quyền không phải người tu. Người tu không có quyền hạn gì hết. Người tu là thực thi khai triển tâm bình đẳng để ảnh hưởng người kế tiếp. Chư Phật chư Tiên cũng vậy, tu đắc rồi Ngài chỉ lo tận độ, lấy sự thanh tịnh của chính mình tận độ, tùy theo khả năng sẵn có. Chớ không phải rêu rao hay là thách thức người khác. Không có lợi lộc gì cho chính mình. Sửa tiên để ảnh hưởng người khác là điều cần thiết nhất trong quả địa cầu này. Nếu mà còn rêu rao địa vị là không phải chơn chánh. Mưu mô thụ lợi chớ không phải chơn chánh. Thực hành đứng đắn, hạ mình tu học.

Phật pháp vô biên chuyển tiến tới vô cùng thì chúng ta không có ôm chấp. Tu mà còn ghét loại này, thích loại kia, không được! Thức hòa đồng không có, ánh sáng trong nội tâm không phát triển, còn phân chia, đâu phải người tu!

Cho nên con người nói hoài họ nghe không hiểu, nhưng mà tới ngày lâm chung rồi phân hồn đi thọ tội, lúc đó mới thấy là *"Ô! Tôi ở thế gian tôi tu biết là bao nhiêu, khổ cực biết là bao nhiêu, tại sao bây giờ tôi phải thọ tội?"* Tôi tu mà dựa trong lý thuyết của người khác, dựa theo cái gì của người khác, mà chính cái của tôi tôi không phát triển, thì tôi phải học thêm. Cái đó là cái luật tự nhiên. Trời Phật cho chúng ta xuống thế gian chỉ có lợi cho Trời Phật chớ không hại cho Trời Phật. Người thế gian cho Trời Phật là ngu, không có mắt, làm bậy là bị kẹt. Kiếp này không tiến được kiếp sau cũng phải tu, cũng tiến mà kéo dài thời gian mà thôi.

Chúng ta gặp được một cái pháp ngắn gọn, thực hành đúng đắn, tương lai sẽ có kết quả tốt. Thực hành đúng đắn xuất phát được mới có cơ hội hội tụ với Tiên Phật mà sống bình an vô sự. Mang thể xác con người mà chịu tu đem lại được những gì? Ảnh hưởng cho người kế tiếp, nhân quần vui khỏe trong thanh tịnh, thật sự quốc thái dân an, phục vụ tiên hóa rõ rệt, không còn nuôi dưỡng sự mê chấp nữa, mới chứng minh thật tâm tu.

Mà tu không cho người ta đụng chạm mà tu cái gì? Tu mà người ta kích bác có một hai câu mình muốn cái gì họ cũng không cho. Họ bác mình là một cơ hội để cho mình tu. Tu được ba chút rồi muốn lập cái này kia kia nọ, mà xin phép không được rồi ghét chính phủ người ta, ghét này kia kia nọ, ghét xã hội. Không được! Vì trình độ mình chưa tới mình phải nhẫn nhục. Tu đúng đắn người ta sẽ mời mình giúp đỡ. Cái đó là cái luật tự nhiên. Ở đời này thấy cái gì quý, cái cây mà sanh ra cái trái tốt là họ ùn ùn theo đó mà trồng một loại cây đó để cung ứng cho xã hội được tốt đẹp. Thì cái luật tự nhiên của Trời Đất có, tại sao chúng ta không hành tự nhiên và hồn nhiên để phát triển? Câm mồm lo tu, chuyện ai thầy kệ, chuyện mình mình lo phát triển cái nội thức của chính mình trước.

Ngày ngày lo niệm Phật, đêm đêm lo tham thiền là đủ rồi, đúng giờ đúng giấc đã quy định. Giờ thông khai là giờ thiền của hành giả Vô Vi. Hành giả Vô Vi không thiền trong giờ bị kẹt và cô đọng, không được! Phải thông khai, chúng ta mới thiền trong giờ thông khai thì nó không có mệt. Có giờ thiền, có giờ ăn, có giờ ngủ, trật tự rõ rệt. Không chịu làm cho mình, đi làm trật, làm chuyện khác không hà! Không có làm đúng theo cái đường lối chỉ định của người đi trước. Người đi trước thành công, đưa lại những ảnh hưởng tốt cho mình, tại sao mình không đi đúng như vậy? Rồi sửa, gia thêm hay là bớt, tạo khổ cho chính mình mà phát triển tâm linh không được, đâm ra nghi kỵ pháp, oán trách pháp. Tự hại mình mà thôi chớ đâu hại được người truyền pháp. Người truyền pháp chịu hành pháp, không cách nào mà hại được hết. Vì người ta không giành địa vị và người ta không có đặt quyền thế, không làm cái gì mà cho mình bắt bẻ họ được hết. Họ chỉ lo tu mà thôi! Thì chứng minh chắc chắn là họ sẽ đắc trước chúng ta. Nếu chúng ta là người kế tiếp không chịu hành thì chúng ta chỉ dừng chân tại chỗ và không có tiến được.

Tiến tới một bước lùi ba bước. Khi mà đạt được một chút xíu nói năng tầm lum, tưởng là tôi thành Tiên, thành Phật, rồi nói dóc đủ chuyện đó là lùi ba bước. Tu được một chút, mở được một chút huệ tâm không có rêu rao nói tầm lum. Câm mồm để sửa, để tu, mong đúng giờ lo tu thiền là trí sáng tâm minh. Đâu cần gì phải lo âu, chỉ có thực hành thôi. Công chuyện sờ sờ trước mắt, người đi trước thành công tại sao chúng ta không thành công? Là tại vì chúng ta lo đủ thứ, ôm chấp phê phán đủ chuyện, rồi tạo cảnh bơ vơ cho mình, rồi chê cái pháp đó không tốt. Pháp nào cũng Thượng Đế ân ban xuống thế gian. Nếu chúng ta nhận pháp nào phải dóc lòng đi đúng theo cái pháp đó thì mọi việc nó sẽ thành công.

Lúc cần tu thì nãn nỉ sự phụ cho tu, tu rồi lại phản, thế gian này có. Cho nên nhiều người, người ta tu đắc rồi kêu họ sự phụ, họ cũng không thêm để ý tới cái chữ sự phụ vì những người sự phụ trước đã độc tài làm sai quá nhiều; bây giờ cái chữ sự phụ người ta không nhận nữa. Người ta hạ mình hòa đồng với chính chúng ta mà để ảnh hưởng cho chúng ta càng ngày càng tự tu, tự thức và tự tu tiến. Cái thức bình đẳng là cần thiết của người tu Phật. Hướng về Phật tu mà không có bình đẳng, nói xấu đạo này đạo nọ là ma quý, không phải là hướng về tu Phật. Tâm hướng về Phật phát triển tâm từ bi, quý trọng tất cả sanh linh tại mặt đất. Hành động tốt, hòa đồng tốt mới đi tiến được vạn linh đồng tiến với chúng ta.

Cho nên, Vô Vi tu một thời gian cảm thức thế gian chẳng có ai tài. Chính người chịu tận dụng khả năng của chính mình thì người đó có cơ hội tiến, hướng về tâm linh mà hành sự thì mới có cơ hội thức giác nhiều hơn. Cái pháp hay nhưng mà tâm ta nghĩ bậy, làm loạn, mê chấp, từ ăn uống cũng mê chấp, đi đứng cũng mê chấp, sai lầm, tưởng ta tu như thế này mới số một được, tu như thế kia là không có số một. Cái đó là sai! Khi mà chúng ta tu, pháp lực chúng ta mạnh, thì cái gì đến thì chúng ta cũng giải được, cũng cảm hóa được. Sợ đầu này, sợ đầu kia, là cái pháp lực yếu không tiến, và càng ngày tâm thức càng suy đồi và không cởi mở được.

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 31 tháng 1 2015 chúng tôi đã nhận cho đến 31/3/2015 từ quy` bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui như sau:

Người gửi	US\$	CA\$
Lam van Bon		200,00
Cuong Nguyen (Icebud) (MI)	100,00	
Hue Phuoc Tran (MI)	2300,00	
Hong Vo (CO)	200,00	
Chau Du (CA)	700,00	
Ngon T. Huynh (GA)	200,00	
Ngoc M Trang (CA)	200,00	
Du Bich Ngoc Rose va cha me (VA)	700,00	
Luc Q. Tran (NY)	200,00	
Cuong Nguyen (Icebud) (MI)	200,00	
Cuong Nguyen (Icebud) (MI)	100,00	
Thanh Tran (TX)	100,00	
Hieu Do (TX)	100,00	
Cam Ly (TX)	100,00	
Tri Nguyen (CA)	2000,00	
Huan Nguyen (CA)	1300,00	
Ti Ton (CA)	200,00	
Cuong Nguyen (Icebud) (MI)	100,00	
Thai Hong Hue (GA)	100,00	
Cuong Nguyen (Icebud) (MI)	100,00	
Ho van Dam (GA)	50,00	
Hong Vo (CO)	200,00	
Hoa Nguyen (TX)	750,00	

Trong 2 tháng qua chúng tôi đã xử dụng như sau:

- Bồi thí hòm và mai táng cho người chết gia đình nghèo không tiền mua hòm
- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm hay hỗ trợ học phí)
- Học bổng cho các em nghèo, khuyết tật được học chữ hay học nghề nếu không bị bỏ học
- Giúp các em cần điếc một phần tiền ăn
- Phát gạo, muối, bột ngọt cho 50 hộ người phong cùi nếu không bị đói
- Giúp người già neo đơn
- Giúp nấu cơm phát miễn phí cho bệnh nhân nghèo Bệnh Viện Ung Bướu
- Giúp người nghèo không tiền trị bệnh
- phát gạo cho người nghèo vùng xa vào ngày rằm & mừng một
- Giúp các em , mồ côi bị bỏ rơi tiền học phí , tiền sữa

Chúng tôi lần lượt gửi đến quý bạn giấy trừ thuế năm 2014 cùng báo cáo tổng kết cho năm 2014

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:
và Ngân phiếu xin đề VoVi Association of Canada và gửi về :
2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada
email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo
Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV
Kính thư
Phan Cao Thăng

BẠN ĐẠO VIẾT

THIÊN-VIỆN VĨ-KIÊN NGÀN NĂM LƯU DẤU

Kiến trúc của Thiên-Viện (TVVK) là kiến trúc theo kiểu Thiên Nhiên, Tự Nhiên pha chút Âu hoá bên trong nội thất. Bạn đạo khắp nơi trên thế giới đã góp công, góp của xây dựng lên để dâng tặng cho Đức Thầy. Đức Thầy đã đặt tên là VĨ-KIÊN và thổi HỒN vào (cho nó) hay là phóng Điện vào, và nói: “Đây là Cơ-đồ Tâm-Linh của Thượng-Đế”.

Đức Thầy ra đi để lại cho chúng ta và hậu thế một di-sản tâm-linh. Càng về lâu về dài sau này càng có giá-trị tinh-thần, chứ không phải là một tài-sản.

Gần đây có người nhờ Bành Chí lên tiếng nói lên dùm cái giá trị, cái hay, cái đẹp của TV mà Ông Trời, Thượng Đế, cùng với Đức Thầy và bạn đạo khắp nơi trên thế giới đã xây dựng và giữ gìn cho đến ngày hôm nay và mai sau. Vì thế mà chúng ta nên lưu giữ lại những dấu tích của TV, hạng như là phía bên trong nội thất. Bảo trì cho nguyên vẹn, sạch sẽ thế là tốt rồi. Cái gì cũ có thể sơn phết lại, đánh bóng lại, làm mới lại ... nhưng không nên làm mất đi cái dấu tích xưa mà Đức Thầy đã để lại. Đức Thầy là người CHUNG-THUYẾT, có trước có sau, có trên có dưới và rất là Thương Yêu chúng ta.

Riêng tôi gọi TV là cái nhà của Đức Thầy. Ngài đã ra đi nhưng vẫn còn đó! Để lại hai người con ở lại giữ gìn và coi sóc trong ngoài, đó là cô Q. và cô B. Hai người đó không phải là tu-sinh nữa mà là hai đứa con gái của Đức Thầy có sự hiểu biết, có kiến thức, có lòng thương người và có đạo đức nên mới phục vụ cho chúng ta cho tới ngày hôm nay và cho tới hơi thở cuối cùng. Nhưng mà sức người có hạn! Đến nay các người con đó tuổi đã cao, sức đã yếu. Thể lực không còn như hồi xưa mà bạn đạo đến TV càng ngày càng đông... làm sao làm vừa lòng hết mọi người cho được... Vì thế chúng ta nên thông cảm, nên tỏ lòng kính trọng, thương yêu và giúp đỡ hơn là chỉ trích, khinh khi, chê trách. Đức Thầy đã từng dạy dỗ chúng ta Thương người là Thương mình, giúp người là giúp mình...

Tôi nói và viết lên những gì tôi cảm thức về TVVK nói riêng và tất cả các TV khắp nơi trên thế giới nói chung. Chúng ta nên cùng nhau hợp tác và xây dựng với những người đã từng sống, làm việc và có kinh nghiệm lâu dài trên TV để bảo tồn di tích lịch sử của Đức Thầy Lưu Dấu.

Kính chào quý bạn đạo,

Bành Chí
(Ca)